

Hvad angaar Spørgsmaalet om Eksport af Byg og Havre, er der, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler sagde, ikke megen Anledning til at opretholde et Eksportforbud for Vaarsæd; thi saa længe der er Majs nok her i Landet — og det ser der jo ud til at være efter den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om, at vi har rigelige Beholdninger af Majs, og at der er mange Ladninger under Vejs —, er det hensigtsmæssigt ogsaa med Henblik paa de daarlige Valutaforhold, at der eksporteres saa megen Vaarsæd som muligt. Men jeg mener, at det vil blive forsvindende Partier af Vaarsæd, der eksporteres, naar der skal gives en saadan Eksportafgift, at Byg- og Havreprisen kun kommer til at ligge ganske lidt over Majsprisen. I saa Fald vil man bruge Vaarsæden til Opfodring, hvorimod en Udførselspris af omkring 55 à 60 Kr. pr. Td. Byg og Havre vilde komme til at betyde noget for vore Valutaforhold; thi det vilde være en daarlig Økonomi at opfodre Byg, der koster 55—60 Kr. pr. Td., paa Svin, da det med en Majspris paa, som for Tiden, omkring 40 Kr. pr. Td. ligé kan balancere. Det skulde selvfølgelig være saadan, at man foretager de Dispositioner, som betinger, at man faar det mest mulige ud af det, man avler paa Marken. Det vil ikke finde Sted under de Forhold, som vil komme efter det foreliggende Lovforslag.

Nu vil man, hvis Udførsel af Byg og Havre gives fri, indvende, at Vaarsædspriserne kom til at ligge over Brødkornspriserne, og det vilde være meget uheldigt, fordi man netop skal animere Befolkningen til at dyrke Brødkorn, for at der stadig kan være nok til Stede, og man skulde ogsaa animere den til at dyrke saa megen Rug og Hvede, at der kunde blive et Overskud til Udførsel deraf, da der trænges til Brødkorn over hele Verden. Jeg vil give dem, der udtaler det, fuldkommen Ret i, at vi bør have det saadan, at Brødkornsprisen bliver over Vaarsædsprisen. Men jeg kunde tænke mig en Ordning paa den Maade, at der for det Byg og den Havre, der gik ud af Landet, afkrævedes en mindre Eksportafgift, som ikke gik i Statskassen, men fordeltes blandt Brødkornsavlerne, saaledes at Rug- og Hvedepriserne bestandig laa en lille Smule over Byg- og Havrepriserne. Hvis Lovforslaget kunde ændres noget i den Retning, tror jeg, Landbruget vilde være tilfredsstillt, og der vilde være øvet i hvert Fald nogen Retfærdighed overfor det Erhverv, der bestandig har maattet aflevere sine Varer til en lavere Pris. Naar man lovgiver om Forhold som disse, maa man passe paa,

at man ikke særlig rammer eet Erhverv; det maa blive Samfundets Sag at nedsætte Brødpriserne, hvad der ikke er Tilfældet nu. Det er vist ogsaa noget, det konservative Folkeparti stadig har hævdet, at Nedsættelse af Priserne er ikke en enkelt Stands, men hele Samfundets Sag, ligesom ogsaa Venstre forhen har vedtaget Resolutioner i den Retning, saa der kan ikke være noget at fravige paa det Punkt.

Det er altsaa disse tre Ting, jeg har peget paa: at Prisen paa Rug og Hvede gøres bevægelig under Hensyn til Majs- eller Bygprisen, at den Eksportafgift, som skal betales for Byg og Havre, fordeles blandt Brødkornsavlerne, saaledes at Brødkornspriserne stadig kan ligge 1 à 2 Kr. højere end Byg- og Havrepriserne, og at Overskuddet paa den Rug, der blev til Udførsel, ikke gaar i Statskassen, men fordeles blandt Brødkornsavlerne. Jeg vil gerne henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at tage under Overvejelse, om Lovforslaget ikke kunde ændres i nævnte Retning.

Maa jeg til sidst udtale med Hensyn til den hollandske Vægt, at jeg deler ikke Hr. Sporon-Fiedlers Opfattelse, at den hollandske Vægt er for høj. Tværtimod, naar der som her er Tale om at lovgive for hele Landet og ikke specielt for Øerne. Rug, som har en Vægt af 114 Pund hollandsk, er en meget fin Rug oppe i Vestjylland eller Nordjylland. Jeg har undersøgt Forholdene forleden, jeg var hjemme, og fundet, at meget af den Rug, der er leveret, kun vejer 104—106 Pund, og hvis den er meget fin 110 Pund. Og naar den ikke kan leveres bedre, mener jeg ikke, der kan være Tale om, at man forandrer noget med Hensyn til den hollandske Vægt, i hvert Fald skal den ikke sættes op, snarere ned. Det kan være, der er et skævt Forhold mellem den hollandske Vægt paa Hvede og Rug, saaledes at 114 Pund hollandsk for Rug ikke svarer til 126 Pund hollandsk for Hvede, men at man kunde nedsætte dette for Hvedens Vedkommende til 124.

Med disse Ord henstiller jeg til Udvalget at tage de Ting, jeg her har fremdraget, under velvillig Overvejelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Ved Skrivelser af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov, hvorved den danske Lovgivning om Bygningsfredning udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele, og